

حقوق تجارت

در شرکت های تضامنی

در چندین مسئولیت بار سنگینی است برای شرکاء ولی در عوض این حسن را دارد که موجب اعتبار عمده برای شرکت میشود. چون شرکت تضامنی از عده معدودی تشکیل میابد ولو هر چه قدر شرکاء ثروتمند باشند قادر نخواهند بود سرمایه گزافی در شرکت بگذارند. مسئولیت اجتماعی و اختیاری را که این نوع از مسئولیت برای شرکت ایجاد میکند جبران کمی سرمایه را مینماید.

مسئولیت نامحدود قهراً هر شریکی را مجبور می کند که در انتخاب سایر رفقا و شرکاء دیگر خود مداخله کامل نموده اشخاصی را برای شرکت پیدا کند که از حیث سرمایه و اعتبار کاملاً مورد اطمینان باشند. چه اگر شریکی مفلس شد تأدیه قروض و دیون او بعهده سایرین خواهد بود و چون یافتن عده ای که تا این اندازه بیکدیگر وثوق و اعتماد داشته باشند مشکل است اغلب بلکه بیشتر شرکت های تضامنی از عده قلیلی تشکیل میشود و همین جهت آنها شرکت اشخاص میخوانند.

در شرکت های تضامنی چون مردم باعتبار افراد شرکاء با شرکت معامله میکنند این است که هیچ شریکی نمیتواند مهم خود را بدیگری منتقل کند مگر با رضایت تمام شرکاء البته ممکن است شریکی بدون استعجازه و رضایت سایر رفقای خود سهم خویش را بدیگری منتقل سازد ولی در مقابل شرکت و اشخاص ثالث از مسئولیت بری نخواهد شد.

شرکت دارای اسم مخصوصی خواهد بود و اسم شرکت باید بنام تمام شرکاء یا بعضی از آنها یا لا اقل یک

در شرکت های تضامنی مسئولیت شرکاء در مقابل دیان و دیون شرکت نامحدود است یعنی هر شریکی مسئول تمام تعهدات و قروض شرکت می باشد و در صورتی که شرکت ورشکست یا منحل شود طلبکارها میتوانند برای وصول طلب خود بهر یک از شرکاء که بخواهند مراجعه نمایند و شریک مزبور نمیتواند باستناد اینکه میزان قروض شرکت از میزان آن تجاوز مینماید از پرداخت طلب امتناع ورزد و این مسئله از اصول مسلمه شرکت های تضامنی است بترتیبی که اگر قراری هم بین شرکاء برخلاف این ترتیب منعقد شده باشد مطابق قانون در مقابل اشخاص ثالث گان لم یکن خواهد بود. فقط در روابط بین خود شرکاء مسئولیت هر یک در تأدیه قروض بنسبت سرمایه آنها خواهد بود مثل آنکه اگر شرکت تضامنی با داشتن سرمایه یک میلیون و پانصد هزار ریال یک میلیون و پانصد هزار ریال هم مدیون باشد ابتدا مبلغ یک میلیون و پانصد هزار ریال اوایه بین طلبکارهای اولیه تقسیم میشود و نسبت بمبلغ یک میلیون و پانصد هزار ریال دیگر طلبکارها حق دارند طلب خود را از هر یک از شرکاء که مایل باشند مطالبه نمایند.

پس از آنکه شریک مزبور دین شرکت را پرداخت میتواند از هر یک از دو شریک دیگر مبلغ پانصد هزار ریال بگیرد. هر یک از شرکاء بدون استثناء در مقابل دیان شرکت هم مسئولیت شخصی دارد یعنی از دارایی خارج خود و هم مسئول قروض و تعهدات شرکت است و هم مسئولیت اجتماعی یعنی اگر یکی از شرکاء مفلس شود تعهد دار پرداخت سهم او نیز از قروض میباشد.

بنابر آنچه ذکر شد معاملات مردم با شرکت‌های تضامنی باعتبار اعضاء و اجزاء شرکاء است نه باعتبار خود شرکت ولی حتماً لازم نیست که معامله باطمینان و اعتبار تمام شرکاء باشد بلکه اطمینان یکی از آنها کافی از برای همگی می باشد. زیرا مطابق ماده ۱۲۴ قانون مصلحتکاری میتواند بفرد فرد شرکاء برای وصول مطالبات خود رجوع کند بهمین جهت هیچ لازم نیست که معاملات با شرکت با امضاء تمام شرکاء برسد و امضاء یکی از آنها ایجاد مسئولیت برای همگی می نماید مگر آنکه در اساس نامه شرکت امضاء تمام شرط شده باشد که در این صورت چون شرکت نامه ثبت میرسد و در مجله رسمی و یکی از جراید کثیر الا انتشار منتشر میگردد شرکائی که اجازه امضاء دارند بمردم معرفی می شوند و فرضاً که اعلان در جراید از نظر ها محو شود هر کس میتواند برای اطمینان خود با اداره یا دائره ثبت یا دفتر محکمه بدایت یا مدعیه ثبت شرکت مراجعه نموده مستحضر شود که امضاء یک نفر از شرکاء کافی است یا باید معامله با امضاء تمام برسد. در شرکتهای ضمانتی چون جهه عمده تشکیل نظریه افراد شرکاء است اصولاً فوت یا حجر یکی از شرکاء موجب انحلال است و مطابق مواد ۱۳۶ و ۱۳۹ در صورت فوت یا حجر احد از شرکاء بقاء شرکت موقوف بر رضایت سایر شرکاء و قائم مقام متوفی خواهد بود.

نظر از آنها موسوم گردد. در صورتیکه اسم تمام شرکاء در نام شرکت ذکر نشود باید بعد از اسم شریک یا شرکائی که ذکر شده عبارت و شرکاء فید گردد مثلاً: اگر شرکت تضامنی بین تقی و علی و حسن منعقد شود باید اسم شرکت و شرکت تقی و علی و حسن گذارد یا آنرا بنام یکی از شرکاء موسوم نموده عبارت « و شرکاء » را بان ضمیمه کرد و گفت: شرکت حسن و شرکاء (ماده ۱۱۷). نامیدن شرکت با اسم لا اقل یک نفر از شرکاء شرط حکمی شرکتهای تضامنی است و الا ممکن است برای اشخاصی که با شرکت معامله میکنند اشتباه حاصل شود و چون مطابق ماده ۲۰۱ قانون مدنی اشتباه در شخص طرف در صورتیکه شخصیت مزبور علت عمده عقد باشد و بصحت معامله خلل وارد آورد باعث عدم نفوذ معاملات میگردد و نظریه آنکه در شرکت های تضامنی علت عمده عقد و معاملات مردم با شرکت افراد شرکاء است. برای جلوگیری از این اشکال ذکر اسم شریک یا شرکاء از شرایط اصلی است.

هرگاه شرکاء در اسم شرکت اسامی اشخاصی را که داخل و در جزء شرکت نیستند ذکر کنند. بر حسب قسمت ۲ از ماده ۹۲ قانون تجارت و ماده ۲۳۳ قانون مجازات عمومی بعنوان تقلب و کلاه برداری تعقیب و مجازات میشوند.